

เว็บไซต์กรรมส่งเสริมภาครองท้องถิ่น
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดแม่ฮ่องสอน
เลขที่รับ... ๔๗๓๙
วัน/เดือน/ปี ๑๒ เม.ย. ๒๕๖๖
เวลา... ๒๘.๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สล. (ผ.ช.อ.)

โทร. ๐ ๒๗๔๑ ๘๐๑๔ (ภายใน ๑๒๖๔)

ที่ ๘๗๐๑.๒/ว.๗/๑

วันที่ ๓๓ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ถอดเทปพระราชธรรมเทคโนโลยีของพระครูโสภณปริยัตญาณกิจ

เรียน ร.อ.สส., หน.ผด., พชช., ผู้บริหารหน่วยงานในสังกัด สล. และ ห้องคืนจังหวัด ทุกจังหวัด

ตามที่ สล. ได้จัดโครงการ “เปิดอาคารสุวัฒนา พึงธรรมเทคโนโลยี” โดยเชิญผู้มีจิตเป็นกุศล ร่วมพิธีธรรมเทคโนโลยี ทุกวันจันทร์กลางเดือนและวันจันทร์ปลายเดือน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๖ ณ อาคารสุวัฒนา สล. โดยได้ดำเนินการครั้งที่ ๓ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และได้กราบอา arasana พระครูโสภณปริยัตญาณกิจ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร กรุงเทพฯ มาแสดงธรรมเทคโนโลยี ซึ่งมีผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด สล. และหน่วยงานใกล้เคียงเข้าร่วมรับฟัง นั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรให้มี สติปัญญา และมีความละเมิดครอบครองในการปฏิบัติงาน สล. ได้ดำเนินการถอดเทปพระราชธรรมของ พระครูโสภณปริยัตญาณกิจ ที่ได้แสดงธรรมเทคโนโลยี เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๖ ณ อาคารสุวัฒนา สล. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยสามารถดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร และรับชมคลิปวีดีโอ ด้วยการสแกน QR Code ที่ปรากฏด้านล่างนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งบุคลากรในสังกัดทราบโดยทั่วกัน

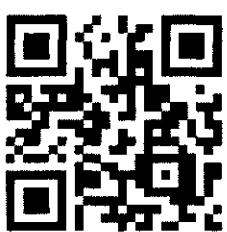
(นายสุทธิ์ สีวะรอมย์)

ผอ.กง.ปส. รกท.

ส.สส.

ดาวน์โหลดเอกสาร
พระราชธรรมเทคโนโลยี
พระครูโสภณปริยัตญาณกิจ

ชมคลิปวีดีโอ
พระราชธรรมเทคโนโลยี
พระครูโสภณปริยัตญาณกิจ

พระธรรมเทศนา พระครูโสภณปริยัตญาณกิจ
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดประยุรวงคavaสوارวิหาร กรุงเทพฯ
“โครงการ เปิดอาคารสุวั�นา พิมรรเมเทศนา”
วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒
ณ อาคารสุวั�นา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

*****

เจริญพร ท่านอธิบดี ท่านผู้บริหาร ท่านบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทุกท่าน วันนี้เข้าใจว่าเราท่านทั้งหลาย นำจะมีความสุขใจในระดับหนึ่ง ที่เห็นแผ่นดินไทยก้าวเข้ามาสู่อิกรະดับหนึ่ง ในวิถีแห่งความเป็นประชาธิปไตย หรือการเลือกตั้งที่ผ่านมา ถึงแม้จะยังไม่ชัดเจนว่าจะไปทางซ้ายหรือทางขวา ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับพวกราดโดยตรง เข้าใจว่าเป็นเรื่องนั้น เพราะเป็นการปกครองในท้องถิ่น ดังนั้นวันนี้ อาทิตย์ ในการของพระพุทธศาสนา ต้องขอชื่นชมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งวันนี้ด้วยการนำของ ท่านอธิบดีและครอบหมาให้ท่านรองอธิบดีปฏิบัติหน้าที่แทนตลอดจนที่ ๑ น้อง ๆ ทุกคน ทุกท่าน อาทิตย์ทราบมาว่า มีกิจกรรมธรรมะเป็นประจำในวันจันทร์ มงคลมันเกิดขึ้น มงคลเกิดขึ้นกับพวกราดทุกคน ใครตอบได้บ้างว่า มงคลขึ้นนี้คืออะไร มงคลนี้สืเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ได้ตรัสรู้ไว้ในมงคลศูตร เวลาพระสาวดุมต์จะมี บทหนึ่งขึ้น “กาลเนะ รัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะลงมุตตะมัง” แปลว่า การฟังธรรมตามโอกาสเวลาใด เป็นมงคล ดังนั้นการที่เราได้ฟังทุกสักปั๊ดที่ หรือทุกเดือนโดยมีพระอาจารย์หมุนเวียนสับเปลี่ยนกันไป ก็คือมีมงคล หมุนเวียนเข้ามาในสถานที่นี้ เราคนอยู่ก็เป็นมงคล เราผู้บริหารก็เป็นมงคล ทุกคนที่อยู่ในที่นี้ได้รับความเป็นมงคล โดยไม่รู้ตัว ที่นี้มีมงคลคืออะไร มงคลคือความเจริญ ความก้าวหน้า ความพัฒนา คือความเป็นมงคล เรียกว่า ก้าวหน้าในหน้าที่เจริญในหน้าที่ ก้าวหน้าในชีวิตเจริญในครอบครัว ครอบครัวก็มีความสุข หน้าที่ก็มีความสุข หรือเรียกกันง่าย ๆ ว่า เงินเดือนก็เคลื่อนตำแหน่งก็ขยับ เพราะเราประพฤติตัวเป็นมงคล สร้างมงคลไม่ยากเลย ประมาณ ๑ ชั่วโมง หรือ ๔๕ นาที ที่เรามาร่วมกันตรงนี้ หรือภาษาชาวบ้านเรียกว่าได้พักผ่อนได้ Relax อารมณ์ เราทั้งทำงานอาจจะเมื่อยบ้าง ปวดหัวบ้าง ยุ่งกับงานบ้าง แล้วเปลี่ยนมาฟังพระเทศน์สักนิดนึง ก็จะ เป็นมงคล ซึ่งมงคลโดยง่าย ๆ ก็คือ การฟังธรรม และถ้าถามว่าฟังธรรมแล้วได้อะไร ในใช้ฟังเพื่อเข้าหาสาย ทะลุข้า แต่เราต้องได้สาระโบราณบอกว่า “ฆ่าช้างเพราเจ้าต้องการเจ้า ฆ่าปลาเข้าต้องการเนื้อ ฆ่าเสือเข้า ต้องการหนัง” แต่ถ้าฟังเทศน์ฟังธรรมมันต้องได้สาระ ถ้าไม่ได้สาระก็เป็นมงคลน้อย แต่ถ้ายังน้อยก็ติกว่าไม่มี มงคลเลย เพราะอย่างน้อยเรารู้อยู่ในท้องสีเหลี่ยมเนี่ยจิตใจนั้นไม่ไปที่อื่นแล้ว จิตใจอยู่ที่พระองค์เดียว เมื่อไหร่ จะเลิก (หัวเราะ) เมื่อไหร่จะเลิกหัวแหลกนั่น จ้องมาที่พระ จ้องไปจ้องมานั้นก็เกิดอุคหนิมิต ภาพติดตา วันหลังจะ ไปทำความช้ำไม่ทำแล้วนึกถึงพระ นึกถึงพระพุทธอรูป ก็ทำให้มีอยากรทำความช้ำ ยิ่งใครที่ขยันสาวดุมต์ให้ พระบอย ๆ ทำบุญบอย ๆ จิตลงทะเบียน จิตอกุศลก็จะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าคนที่ไม่ค่อยทำบุญ จิตอกุศลทั้งหลาย อย่างเช่น คิดม่าสัตว์ตัดชีวิต จิตคิดลักทรัพย์ คิดนอกใจ พุดคำหยาบคาย และ จิตคิดอบายมุข สิ่งเหล่านี้มักจะ เกิดขึ้น แต่ถ้าเราทำบุญบอย ๆ เราสร้างมงคลเหล่านี้ขึ้น และอย่างวันนี้เราได้สماบทานศีล ๕ ด้วย มงคลเกิดแก่พวกรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลของพระพุทธเจ้าที่พวกราได้สماบทานนั้น และประโยชน์สุดท้ายที่อาทิตย์ได้สรุปไว้ ๓ ข้อ “สีเสนะ สุคติ ยันติ สีเสนะ โภคสัมปทาน สีเสนะ นิพพุติ ยันติ ตสما สีลัง วิสังหะเบย” ตสما สีลัง วิสังหะเบย แปลว่า เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจะฟังข่าว พิรักษา ตสما สีลัง วิสังหะเบย ฟังสماบทานศีล ฟังข่าวศีล เพราะมีอานิสงส์ ๓ ข้อ

๑. สีเสนะ สุคติ ยันติ ศีลท่าให้ไปสู่สุคติ ถ้าพูดประโยชน์ใหญ่ก็จะบอกว่ายังไม่อายากตายนะ ใช่ไหม เพราะเข้าใจว่าเวลาที่เราไปเค้าที่โลงศพ ก็จะพูดว่าขอให้ไปสู่สุคตินะ และได้ยินพระท่านพูดว่า /สีเสนะ...

สีเลนະ สุคติ ยันติ กiesel เข้าใจว่าเป็นคำที่ใช้กับผู้ชายชนม์ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ สีเลนະ สุคติ ยันติ แปลว่า ศีลธรรมให้ไปสู่ทางที่ดี ทางที่งาม ทางที่ก้าวหน้า สุ แปลว่า ดี งาม ง่าย คติ แปลว่า ทางไป ทางเดิน กับการ ทำงาน นั่นคือ สุคติ คนมีศีลแล้วไม่ต้องไปกล้า ฝ่ามือที่ไม่เกร็งแข็งของท่านพึงหลาย ยาพิชัยย่อมไม่สามารถถวิ่งเข้า ไปได้ คนที่มีศีลก็มีกำแพงเกราะแก้ป้องกันตนเองได้ คือ สีเลนະ สุคติ ยันติ กiesel ทำงานก้าวหน้าชีวิตก็ ก้าวหน้า มีความงดงามในตัวของคำว่าศีล ถ้าไครรักษาศีล สีเลนະ สุคติ ยันติ ไม่ได้หมายความว่า ตายแล้วถึง ได้อานิสงส์ศีล ยังมีชีวิตเป็นมนุษย์นี้แหละ ถ้ารักษาศีล ทำงานด้วยความสุจริตยุติธรรม มันจะขึ้นตามลำดับ ความก้าวหน้าตามมาตามลำดับ เพราะ สีเลนະ สุคติ ยันติ

๒. สีเลนະ โภคสัมปทาน ศีลนำเข้าไปสู่มิโภคสมบัติ เกิดจากการเริ่มต้นด้วยคือ สุคติ ทำงานดีเมื่อใส่ใจสะอาด โปร่งใสตรวจสอบได้ทุกอย่าง ก็มี โภคสัมปทาน แล้วคือเงินเดือนขึ้นบ้าง ตำแหน่ง ที่เลื่อนขึ้นก็มีผลต่อโภคสมบัติตัวเองที่ได้มามา นี่คืออำนาจของศีลที่ความสามารถกัน

๓. สีเลนະ นิพุตติ ยันติ กiesel ทำงานให้เรา “ดับ” ดับอะไร ไม่ใช่ตายนะ แต่เป็นนิพพาน ณ ปัจจุบันชาติ นิพุตติ นิพ แปลว่า นิ่ง สงบ อุ่นกับภาวะที่วุ่นวายແຕ່เมื่อวุ่นวาย คือคนมีศีล อยู่กับกายที่ทุกข์ แต่ไม่ทุกข์คือคนมีศีล อยู่กับเรื่องที่เร่งด่วนແຕ່เมื่อวุ่นวายคือคนมีศีล อยู่กับเหตุการณ์ที่ยุ่งเหงิงตลอดเวลาแต่ใจ ไม่เคยยุ่งเหงิง นั่นคือคนมีศีล คือคำว่า นิพุตต นั่นแหละ นิพุตติยันติ ตัวนี้แปลว่า “ดับ” หมายถึงดับกิเลส ดับความทุกข์ ดับความโกรธ ดับความหลง คุณเรางามที่มีกิเลสอยู่ ๓ ตัว โลก โกรธ หลง โลกมอะไรไปก็ไม่เต็ม คือมีความอยากได้อยู่เรื่อย ๆ โกรธไฟร้ายหاحอะไรดับก็ไม่ได้ หลงตกลงไปสู่ที่ต่ำหاحอะไรดึงขึ้นมาเกียก เพราคนไม่มีศีลไม่มีธรรม แต่ถ้ามีศีลมีธรรม นิพุตต นั่นเกิดขึ้น เอาง่าย ๆ ดูที่ครอบครัวเราเอง ยอมทั้งหลาย ต่างมีครอบครัว ย้อมรู้ดี วันไหนพ่อบ้านไม่มีศีลวันนั้นไม่มีนิพุตต นั่นไม่สงบ วันไหนแม่บ้านไม่มีศีลวันนั้นไม่มี นิพุตต ไม่สงบ จะทะเลเบะแวง หาเรื่องหารวากัน อันนี้คือเรื่องของศีลจริง ๆ ที่จะคุ้มครองให้พวกเรา

ดังนั้นในวาระโอกาสหนึ่งได้แล้ว ๑. มงคล ๒. ได้ศีล ในนามของพระพุทธศาสนาต้องขอชื่นชม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น วันนี้อุดมมีข้อให้คิดว่า เราจะทำอย่างไรเมื่อเราเกิดมาเป็นคนแล้ว จะสร้างจิตวิญญาณแห่งพระโพธิสัตว์ให้เกิดขึ้นกับตัวเองได้ใหม่ หรือบางคนอาจจะมีแล้วแต่ยังไม่รู้ บางคนไม่มี วันนี้ต้องให้เกิด คำว่าจิตแห่งพระโพธิสัตว์ อย่างที่เรารู้ได้เท่าจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของพวกเรา ทุกพระบาทย่างก้าวที่พระองค์ทรงเด็ดไปทั่วราชอาณาจักร ทั่วประเทศไทย พระองค์ทรงทำเพื่อใคร ก็เพื่อความสุขของประชาชน จิตแห่งพระโพธิสัตว์ มีหลักอยู่ว่า หัวใจที่เร่งดัน เพื่อคลายความทุกข์ของผู้อื่น นั่นคือหัวใจของจิตพระโพธิสัตว์ ถ้าทุกคนมีปณิธานอย่างนี้ ว่าเราจะทำงาน เพื่อความสุขของคนส่วนมาก ความสุขของประชาชน นั่นคือเราได้หน่อเนื้อเชื่อแห่งพระโพธิสัตว์ และการที่จะตรัสรู้ เป็นพระพุทธเจ้า หรือการที่จะเป็นพระโพธิสัตว์ ไม่ใช่ว่าเกิดมาแล้วเป็นเลย ต้องเกิดจากแรงอธิฐาน และแรงแห่งการทำความดี ดังนั้นคนดีย่อมเกิดขึ้นเพื่ออะไร ก็เพื่อประโยชน์เพื่อเกื้อกูล เพื่อความสุขแก่ชนเป็น หมู่มากนั่นเอง นี่คือจิตแห่งพระโพธิสัตว์ ดังนั้นเราทำงานในวัฒนธรรมองค์กรก็เหมือนกัน เราต้องดั้งปณิธานว่า เราจะสร้างองค์กรของรายการปกครองท้องถิ่นหรือการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้เข้มีความสุขให้เข้าไปดึง ระดับภูมิปัญญาให้ถึงแผ่นดิน ให้เข้มีความสุข ให้ทุกท่านได้ภาคภูมิใจ ในบทบาท ในหน้าที่ ในการงานที่เราทำ เมื่อภาคภูมิใจแล้วก็ทำหน้าที่ให้ดี ทำให้มั่นสุดแขนแน่นให้มั่นสุดปีก ถ้าทำแล้วไม่สุดปีกไม่สุดแขน ยังไม่เป็นจิต แห่งพระโพธิสัตว์ แต่ถ้าเราทำสุดความสามารถและทุ่มเท และสามารถจัดสรรเวลาได้ดี ระหว่างงานกับ ครอบครัว ซึ่งอุดมเชื่อว่าทุกคนทำหน้าที่ตรงนี้อยู่แล้ว แต่วันนี้ยากจะเสริมคำว่า จิตแห่งพระโพธิสัตว์ การที่เรารอယักษ์เป็นคนดีเรอယักษ์เป็นพระโพธิสัตว์ เราจะต้องทำตัวอย่างไรให้มั่นเกิดประโยชน์ และเกื้อกูล แก่คนเป็นอันมาก ดังนั้นสิ่งเหล่านี้เรารู้จักดี ต้องมาทำความเข้าใจอีกสักเล็กน้อย บางท่านอาจจะมีความรู้อยู่แล้ว บางท่านอาจจะยังเข้าไม่ถึงหรือเข้าถึงแล้วแต่ยังไม่ชัดเจน อาทิตย์จึงยกประโยคที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ว่า /“สปบุรีส...

“สปบุรีสิ ภิกขเว กุเล ชายมาโน พหุโน ชนสส อตถาย ทิตาย สุขาย ໂຫດ” ซึ่งแปลว่า ภิกษุหั้งหลาย สัตบุรุษ เกิดขึ้นในตรากุล หรือคนดีเกิดขึ้นในตรากุล ย่อมเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ เพื่อเกื้อกูล เพื่อความสุขแก่นเป็นอันมาก หรือผู้มุ่งทำอย่างดีในเรื่องการเมืองกิจลัจลัจ ให้สมกับหน้าที่มีธรรมดุรงชัย แม้จะมีอุปสรรคอันใดมากีดขวาง ก็พยายามหักล้างอุปสรรคนั้นลงได้ด้วยอุบายนที่ชอบ “อุบายนที่ชอบ” คืออะไร วันนี้อัตมา่มีธรรมมาให้ ๗ ข้อ หรือตา ๗ ตา ท่านมีเคืองตาอยู่ ๒ ดวง ใช้โน้นอีก ๕ ดวง อันนี้คือตากายานอกที่ทำให้มองเห็นสรรพสิ่ง แต่วันนี้จะเสริมตา ภายในให้อีก ๗ ดวง รวมเป็น ๑๒ ดวง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดารงชีวิตในและในการทำงาน

๑. **รั้มมัญญาตา** คือ เป็นคนมีเหตุ รู้จักเหตุ รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ และรู้หลักธรรม ดังนั้น บางทีบางครั้งคนเราไม่มีเหตุไม่มีรั้มมัญญาตา ทำอย่างก็มักจะพลาด มักจะมีผลเสีย ซึ่งคนมีเหตุมีหลักการง่าย ๆ ก็คือ มองความชัดเป็นเหตุแห่งหายนะ มองความดีเป็นเหตุแห่งวัฒนาะ เราจะปฏิบัติดีด้อยถูกต้องเมื่อนึก ที่เราจะรักษาเหมือนงานที่เราทำและพิจารณาดูว่าคนที่เป็นคนชั่วมีธรรมชัด เป็นเหตุแห่งหายนะได้อย่างไร และคนที่ทำความดี มีธรรมดี เป็นเหตุแห่งวัฒนาะ ก้าวหน้าได้อย่างไร เราอาจไม่จำเป็นต้องมองคนอื่นในสังคมบริบท แต่ให้มองที่ตัวเองได้ใหม่ ว่าเราถึงจุดนั้นหรือยัง ท่านพุทธกาลท่านสอนเตือนใจเราไว้ว่า “เขามีส่วน เลวบ้าง ช่างหัวเชา จงเลือกเอา ส่วนดี เขาเมื่อย เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังดูดู ส่วนที่ช้ำ อย่าไปรู้ ของเขาเลย” คนเรามีดีมีช้ำ มีดีมีช้ำ สิงไหนที่ไม่ดีก็ไม่ต้องเอาอย่าง อันนี้คือ “รั้มมัญญาตา” คำสอนของขี้อึ้กน่าคิด มีคนเดินมาสองคน คนหนึ่งเป็นคนดีอีกคนเป็นคนเลว งี้จึง บอกว่า “ทั้งสองคนนี้เป็นอาจารย์ข้าพเจ้าได้เท่ากัน” แต่มีประชญอยู่คนแห้งว่า “อาจารย์ขึ้นจือการที่คนดีเป็นครูข้าพเจ้าไม่แปลกใจ เพราะเป็นทางที่ควรเดิน เยี่ยงอย่าง แต่ทำไม่คนเดียวเป็นครูได้เล่า” งี้จึงอึ้งสอนว่า “เข้าเป็นครูได้เท่าเดียว กัน แต่คนดีเป็นครูที่ ข้าพเจ้าจะเดินตามและยกเป็นแบบอย่าง เดินตามรอยคนดีที่อุฐหน้า ส่วนคนเลวก็เป็นครูของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะไม่เดินเยี่ยงอย่างคนนั้น” นี่คือคำว่า “รั้มมัญญาตา” รู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุของความสุข อะไรเป็นสาเหตุของความทุกข์ คือรั้มมัญญาตา ส่วนมากพวกราจะรู้แต่เหตุ องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตั้งรู้ด้วยอริยสัจ ๔ ทุกๆ สมุทัย นิโรค บรรด ซึ่งรัมมัญญาตาเกือบอยู่ในอริยสัจ ๔ ทุกๆ ก็คือสภาพที่ทันได้ยักษ เป็นทุกๆ สมุทัย คือเหตุแห่งทุกข์เป็นสาเหตุที่ทำให้เป็นทุกข์ ไม่มีอะไรที่เกิดขึ้นมาโดยไม่มีเหตุ ไม่มีอะไรที่เกิด ขึ้นมาโดยไม่มีองค์ประกอบหรือเงื่อนไข สรรพสิ่งเกิดขึ้นสิ่งนั้นสิ่งนี้เกิดสิ่งนั้นจึงดับ อันนี้คือความเป็นวัฏจักร ของชีวิต การทำงานก็เหมือนกัน ถ้าเราทำดีวันนี้เชื่อว่าทำแห่งของเราจะก้าวหน้าขึ้นไปตามลำดับ อย่าโนยใจ ในโศคชาติava บางคนยืนทำงานมาเข้ากลับดีกแต่ทำไม่นามองไม่เห็นหรือไม่มอง ก็จะนองกับตัวเองว่า วันนี้ยังไม่ถึงบุญของเรา บางคนก็เลื่อนอ้าเลื่อนเอา ก็คิดเสียว่าเข้าทำบุญมากกว่าเรา บุพเพกตปุญญา คือทำบุญไว้ดีแต่ปางก่อน นี่คือรัมมัญญาตา

๒. **อัตถัญญาตา** ก็คือรู้จักผลที่อัตมาได้พูดไปก่อนหน้านี้ ว่าสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนแต่มีเหตุ เมื่อมีเหตุก็มีผล ถ้าเราเข้าใจสองอย่างนี้ ชีวิตเราก็จะมีความสุข รู้ว่าไฟมันร้อนเราก็อย่างเข้าไปใกล้ ยกตัวอย่างแก้วน้ำข้างแก้วนี้ ถ้าอัตมาไม่มีอัตถัญญาตา ไม่รู้ผลของมันไม่รู้ว่าใส่น้ำร้อนไว้นานแค่ไหนแล้ว อัตมา ไม่ได้ปั๊วสังขะโย (พิจารณาโดยแบบตาย) ถึงเวลา ก็ซั่นเลย น้ำร้อนลวกปากล้วนอาการไม่ได้ไปหลายวัน เพราะอะไร ก็เพราะเราไม่ดูเหตุว่าน้ำร้อนไหม ค่อย ๆ จับดูก่อนก็ได้ให้มันอุ่น ๆ ไม่ร้อนแล้วค่อยฉัน อันนี้เป็นตัวอย่างของ การรู้จักเหตุและผล รู้ว่าอะไรเป็นผลของความดี รู้ว่าอะไรเป็นผลของความช้ำ ถ้ารู้แล้วเราจะไม่ทำ แต่ที่ผ่านมา ที่เราเห็นกันอยู่ทั่วไปตามประภากារณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา ก็เพราะว่ารู้แล้วก็ยังทำ เพราะไม่รู้หรือไม่ คิดว่าผลกรรมมันจะตามมา เราจะคิดหรือทำอะไรให้มันเป็นประโยชน์และไม่ให้เกิดความวุ่นวาย ถ้าทำอะไรมัก ง่ายมันก็จะวุ่นวายในภายหลัง นักประชญ์ชาวจีนสอนว่า เล่นหมากลูกนี้อย่าเอาแต่บุกอย่างเดียว เดินหมากruk ก็ยังต้องคิด หมายชีวิตไม่คิดแล้วจะเดินได้อย่างไร ชีวิตเราถ้าอยากให้ครอบครัวมีความสุขเราก็ต้องคิดว่าจะนำพา ครอบครัวไปสู่ความสุขได้อย่างไร ถ้าเราต้องการให้การปกครองท้องถิ่นเข้มแข็งเราต้องคิดร่วมกันทำงานร่วมกัน

กระจายความสุขสุคนชั่นรากหญ้าต่อไป เพราะถ้าเราไม่คิดจะล้มเหลว พระพุทธเจ้าของเรากว่าจะตรัสรู้ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต้องใช้เวลาในการคิดในการทดลองต่าง ๆ นานถึง ๖ ปี ต้องลองผิดลองถูก นั้นคือ เป็นพระโพธิสัตว์แล้วจะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ต้องศึกษาหาทางทดลองต่าง ๆ นาน ๖ ปี พระพุทธองค์ไม่เคยกล่าวความล้มเหลว มองว่าความล้มเหลวคือปัญของชีวิตเป็นประสบการณ์ แต่ในขณะที่ กำลังลองผิดลองถูกหรือศึกษาอยู่ ก็ไม่เคยให้ความผิดพลาดจากการลองผิดลองถูกไปสร้างความทุกข์ให้ผู้อื่นเลย ทำด้วยพระองค์เอง ล้มเหลวผิดพลาดนั้นไม่ถวนจนกระทึ่งถึงวาระที่ตรัสรู้ในปีที่ ๖ พุทธองค์ผ่านชตอนอายุ ๒๙ ตรัสรู้ ๓๕ พระองค์เข้าความล้มเหลวเหล่านั้นมาเป็นปัญของชีวิตเป็นประสบการณ์ คือที่ผ่านมาเป็น อัตถกิลมานุโยค การทรมานตนของพระพุทธเจ้าว่านี้คือเป็นทุกข์ไม่ใช่ทางตรัสรู้ ไม่ใช่ทางประสบ ความสำเร็จ พุทธองค์จึงล้มเลิกการทรมานพระองค์เองทั้งหมดที่ไป กลับมาเดินทางแบบอริยสัจ ๔ คือ รู้ว่า "สมุทัย" ที่ผ่านมา真เป็นทุกข์ พระองค์จึงคิดหาทางใหม่เรียกว่า "อริยมรรค" นิโรธ มรรค ทุกข์เป็นผล สมุทัยเป็นเหตุ นิโรธเป็นผล มรรคเป็นเหตุ เรายังคงเรียงให้ถูกต้อง อริยสัจ ๔ มี ทุกข์ คือผล สมุทัย คือเหตุ คือสาเหตุ นิโรธ คือผล และ มรรค คือเหตุ เพราะนิโรธคือความดับทุกข์ซึ่งหมายถึงพ้นทุกข์ไปแล้ว แต่การที่จะ พ้นทุกข์ได้จะต้องมีมรรค ซึ่งก็คือหันทาง ทฤษฎี วิธีการ หรือเทคโนโลยีที่จะพาเราเดินไปสู่เป้าหมาย ในที่สุด พระพุทธเจ้าก็ล้มเลิกการกระทำในทางที่เห็นว่าไม่ประสบผลสำเร็จ คือเดินทิวทีชีวิตของพระองค์เลียนแบบพวก นิโภนาถตะบุตร เลียนแบบ เช่น แบบพระมหาณู เพื่อให้สามารถบรรลุด้วยการทรมานตนเอง ทุกวันนี้ "เช่น" ยังมีอยู่นั่น นิภายในผู้ลงหลุมทั่วไปไม่เสื่อผ้า นักบวชที่เดินผ่านตลาดไม่ใส่เสื่อผ้าไม่อา yan ก็ถือว่าบรรลุแล้ว แต่พระพุทธเจ้าบอกว่าไม่ใช่ พระพุทธเจ้าบรรลุด้วยมรรคเมืองคแปด ดังนั้นเราจะเห็นตัวอย่างได้จาก พระพุทธเจ้า อาทما ก็อย่างให้กำลังใจหันทั้งหลายว่า "เจปัญหาอย่าห้อ เจเรื่องราวทุกข์ยากอย่าลำบากใจ ภูเขาแข็งแกร่งจากขนาดหักล้าใจรักเสียอย่างกีพังไห อุปสรรคหนักหนากว่าฟ้าได ใหญ่เท่าใหญ่ยังเป็นรอง สมองพวกรา" ขอเพียงแค่ตั้งสติปั๊บมันก็จะเริ่มสดารท์ไปเลย อย่างพระพุทธรูปปางเศียร พระพุทธเจ้า นั่งสมาธิแต่ลดมือลงข้างหนึ่ง ภาษาพระก็จะบอกว่า โภกันเถอะโภ จะวิงแล้วะ ปลดมือลงข้างหนึ่งแล้ว ถ้าอกข้างก็จะลุกกระโดดออกจากรากขาจับลังก์หนีจากต้นโพธิ์เลย เพราะเจอพญารามาชั้นหน้าค่ามาต่อว่า เจปัญหาถูกโโมเมเข้ามา สิทธัตจะงอกขึ้นที่นี่เป็นที่เร้นั่งตำแหน่งตรงนี้เป็นของเรา ที่นั่งตรงนั้นเป็นที่เร้นั่ง พระพุทธเจ้าจึงแล้วตอบกลับว่า เรายังไม่สอนท่าน พญารามจึงถามขึ้นว่า มีพยานหรือเปล่าว่าทำนั่นมาก่อน พระพุทธเจ้าดูแล้วไม่มีใครอยู่เลย จึงลดมือลงข้างหนึ่ง ประการที่ ๑ เพื่อสื่อให้เห็นว่าลูกก์ได้ไปกีบไปแต่ก็ต้องสู้ แล้วครั้งมาเป็นพยานสะว่าพระองค์นั่นมาก่อนปัญจวัคคีย์ก็ไม่อยู่แล้ว พระพุทธเจ้าเลยวางพระหัตถ์ลง พระบุษลกแม่ธรณี พระแม่ธรณีเป็นพยาน ว่าจะจับลังก์นี้อathamากได้ตั้งสัจจะอธิฐานและจะเกิดขึ้น พร้อมกับการตรัสรู้ของอาทมาภาก แม้ว่างกายจะเหือดแห้ง แม้อัตมาจะสิ้นลมหายใจไป ณ มงคลนี้ ก็จะขอ ยอมตายถ้าหากไม่ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าไปถึงเป้าหมายของชีวิต ตรงนี้แหลกที่เรียกว่า ยามบุญมานาสนาช่วย ที่ป่วยก็หายที่หน่ายก็รัก ยามบุญไม่มาวะสนานไม่ช่วย ที่ป่วยก็หนักที่รักก็หน่าย พระพุทธเจ้าบุญที่ทำมาทั้งหมด มากมายไม่รู้ก็เสนอสังขาย ส่งเสริมบำรุงให้พระองค์กล่อมาร ไล่ศัตรู ไล่อุปสรรคไปหมดเลย ทำให้พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ ตรงนี้เรียกว่าปางเศียร หรือปางมารวิชัย ดังนั้นเรายุ่งตรงนี้เราจะต้องชนะเข้าด้วยความติดด้วย บางมีที่เราทำ วันนี้เราได้มีโอกาสмар่วมกิจกรรมอย่างนี้เป็นการสร้างความดีให้เกิดขึ้นแก่ต้นเอง การดำเนิน ชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรไร้รายและไม่มีอะไรไร้ยาก ถ้ายากทุกคนก็ไม่ถึงเป้าหมายและถ้าง่ายทุกคนก็ถึงกันหมด ในความง่ายก็จะมีความยากในความยากก็จะมีความง่าย อยู่ที่ครอตกว่าครออยู่ที่ครอใช้ปัญญามากกว่าคร นักปรารถนาช่วยด้านหนึ่งได้สอนให้กำลังใจ ในเรื่องความอดทนการฝ่าฟันอุปสรรคที่สำคัญกว่า

"เท้าเปล่า เจ็บปวดเพรา กรวดทิน กว่าจะขิน แบบว่า น้ำตาไหล ครั้นสัมผัส ดินบุ่ม ชุมชื่นใจ นรนเปรเป็น สารรคได ในพริบตา ไม่มีทาง สายได ไม่ลำบาก หั้นหินคุ หอกปาก ล้วนมากค่า เพิ่มพลัง นักสู้ สู้รรค ทราบสองชา บรรลุถึง ชึ่งหลักชัย"

ดังนั้น เดินเดินโดยท่าไปเดินสู่ไป สักวันหนึ่งเราจะถึงเป้าหมายของเราด้วยความสุขใจ ฉะนั้น อย่าไปท้อแท้แล้วเราจะประสนผลสำเร็จ

๓. อัตตัญญูตา “อ่านตอนออกบอคตันได้ ให้ตนเป็น เห็นตนชัด” คือ รู้ตัวเอง รู้ตัวแห่งรู้หน้าที่ รู้บทบาทที่เราเป็นอยู่ เพราะเมื่อเราประเมินตนเองได้ หรือสามารถกำหนดความรู้ความสามารถตนเองได้เนี้ย เราจะเป็นผู้ชำนาญในด้านนี้ คนเราเกิดมาเก่งไม่เหมือนกัน ความสามารถไม่เหมือนกัน แต่เราต้องดึงศักยภาพดึงความเก่งของเรามาใช้ บางคนที่ไม่ถึงเป้าหมาย เพราะไม่กล้าใช้พรสวรรค์ที่มีในตัวออกมากใช้ ด้วยพระพุทธเจ้าพระองค์ก้าวที่จะดึงพรสวรรค์ของพระองค์ที่เป็นพระโพธิสัตว์ออกมานะ ดังนั้น อัตตัญญูตา จึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ต้องให้ถูกให้ควร อันในหนาแนมหรือไม่หนาแนม ซึ่งก็ต้องรู้ตัวเอง รู้อะไรทุกอย่างสู่ไปทั่วโลก อย่าลืมรู้ตัวเองด้วย เพราะส่วนมากคนเรามักจะลืมหรือ “เหลิง” เหลิงในยศสถานบรรดาศักดิ์ ในโน่นโน้น เลยลืมกำฟื้ดตัวเอง ชีวิตคนเราสุดท้ายไปไหน ก็ไปเมรุ ไปเขิงตะกอน ตายเหมือนกันหมดจะยอมหรืออาตามา ทุกคนอยู่ที่ว่าถึงเวลาของใครก่อน แต่ก็คงภาคภูมิใจว่าเราได้ทำความดีแล้วจะได้ไม่เสียใจภายหลัง มองข้างหน้าก็มีหวังมองข้างหลังก็มีความสุข คือรู้ภาวะหน้าที่ของตัวเองทำหน้าที่ให้มันสมบูรณ์ เรียกว่า “อ่านตอนออกบอคตันได้ ให้ตนเป็น เห็นตนชัด” อัตตัญญูตา ให้รู้จักตนเองไม่ใช่ว่าสอนคนอื่นได้ บอกคนอื่น แต่พ่อถามตัวเองกลับไม่รู้อะไรซักอย่างเลย และบอกว่าตัวเองมีอัตตัญญูตา การเมื่อตัวตนก็คือการรู้จักเดือนตน ท่านพุทธทาสสอนไว้ว่า

“ตันเตือนตน ของตน ให้พันผิด ตนตีอนจิต ตนได้ ใจจะเหมือน ตนเตือนตน ไม่ได้ ใจจะเตือน ตนเตือนตน ของตน ให้พันภัย”

ดวงตาของเรางดงามนิ้วเอวามองคนที่ภายนอก และให้อารักเข็จตานิ้มมองภายใน ดังนั้นต้องไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต “ทำบุญอย่าให้เกินครึ่ง ทำนาอย่าให้เกินกำลัง นี่คือรู้การจักรตนเอง เวลาทำงานก็หุ่นเหว่กับงานแต่ต้องไม่ลืมครอบครัว ไม่ใช่ว่าตั้งหน้าตั้งตาทำงานอย่างเดียว ต้องมีความพอเหมาะพอดี

๔. มัตตัญญูตา คือรู้จักประมาณ เราจะไม่เป็นหนี้เป็นสินใคร ไม่ติดบัตรเครดิต ไม่ติดบัตร AEON ถ้าเรามีมัตตัญญูตา ส่วนมากที่เป็นหนี้เป็นสินกันก็เพราะไม่รู้จักการประมาณความพอดี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงนาถบพิตร ทรงสอนเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง พระองค์ทรงทำให้เราเห็นยาสีฟันก็ใช้จนหมดเป็นหยดสุดท้าย พระราชจริยัพัณฑ์ทั้งหลายทั้งปวงของพระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้พวกรา นั่นคือมัตตัญญูตา ถ้าคนเราไม่รู้จักคำว่าประมาณนี้ยัง จะเกิดความทายาทภายนอกยิ่งขึ้น เทืนคนอื่นมีก็อยากมีมั่ง เทืนคนอื่นได้ก็อยากได้ มันก็เลยก้าวไปแบบผิด ๆ เดินทางแบบผิด ๆ ดังนั้น อย่าได้เกินมี อย่าได้เกินงาน เพราะถ้าขาดความพอดีเมื่อไหร่ โอมจะเป็นหนี้ไม่จบไม่สิ้น อันนี้ฝ่าไว้ มัตตัญญูตา

๕. กาลัญญูตา คือ รู้จักกาลเวลา อันนี้ก็สำคัญให้เรารู้ว่ามันถึงเวลา มันถึงวาระตัวเองหรือยัง คนที่รู้จักกาลเวลาจะรู้ว่าเวลาไหนควรเวลาไหนไม่ควร ถึงเวลาหรือยังจะไม่ปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์ พุทธองค์ตรัสไว้ว่า “กาลเวลาไม่เป็นของสั้น วันและคืนล่วงไปเราทำอะไรอยู่” ดังนั้นเวลาทำงานก็ให้มันสอดคล้องกับเวลา เช่นเราทำงานเริ่มที่แปดโมงครึ่งเลิกสี่โมงครึ่งให้หมด เวลาราชการไทย เราจะทำอย่างไรให้มันเกิดประโยชน์มากที่สุด แปดโมงถึงสี่โมงครึ่ง เราจะจัดสรรเวลาให้มันเหมาะสมกับงานกับภารกิจที่เราับหน้าที่ในวันนั้น ๆ ไม่ใช้อุ้งงานให้มันกล้ายเป็นติดพอกหางหมู เดียวอย่าทำเอาไว้ก่อน ผ่านไปมันก็เริ่มสะสมมากขึ้น กองสูงขึ้น ที่นี้จะมาเปิดอ่านก็จะไม่ทัน ก็เริ่มเกิดความมักง่าย ไม่อ่านไม่ตรวจมันแล้วเสียหายเลย นายก็คิดว่า ถูกน้องจะต้องอ่านมาแล้วตราชามแล้ว ก็เขียนตัวไปเลยอนมัดไป ก็เคยมีปัญหาในภายหลังตามมาอีก ฉะนั้น กาลเวลาเป็นสำคัญ ต้องรักษาเวลาให้เหมือนดังทองต้องให้เกิดประโยชน์มากที่สุด คนจีนสอนว่า “ทำงานให้เหมือนลมที่รีตัวตน แต่ให้มันทรงพลัง” เราทำงานก็ให้ลดตัวตนลงไปทางงานให้เห็นแก่งงานเห็นแก่ผลของการ เกื้อคุ้มประโยชน์ต่อสังคม ทำงานให้อาชันงานแต่อย่าอาชันคน ทำงานต้องทันโลก ทันตน ทันเกมส์ ทันสังคม งานสร้างคนและคนก็จะสร้างงาน เราจะปฏิริหารได้ใหม่ว่า จะทำงานเหมือนกับลมที่รีตัวตนแต่ทรงพลังยิ่งใหญ่

ไม่ต้องยึดถือตัวตนไม่ต้องยึดถือบุคคลอื่นบรรดาศักดิ์ ว่ามีหรือไม่มีตำแหน่ง ให้ทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย นั้นคือ รู้จักภาวะหน้าที่ก้าวเวลาที่ทำ

๖. ปริสัญญา คือ รู้จักขุมชน สังคม วัฒนธรรมชนบธรรมเนียม ประเพณี อย่างเช่นของ กรรมสั่งเสริมการปกครองท้องถิ่น คำว่าท้องถิ่นก็คือไม่ได้อยู่ตรงนี้ แต่อยู่ทั่วประเทศไทย ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคใต้ เราทำอย่างไรสั่งเสริมอย่างไรพัฒนาอย่างไร เข้าเมืองทางลิ่วต้องหลีกทาง นอกจาก วัฒนธรรมชนบธรรมเนียมประเพณีและกฎหมายแล้ว กฎระเบียบบ้านเมืองก็เป็นสิ่งสำคัญ หรือสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติ สืบทอดกันมาของแต่ละขุมชนก็สำคัญ ปริสัญญา ต้องรู้จักดู kümen คน กลุ่มพวาก กลุ่มงาน หรือกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ต้องดูด้วย ถ้าคิดว่าตัวเองเก่งคนเดียวทายคนเดียว ต้องให้เกียรติสังคม ให้เกียรติคนรอบข้าง ให้เกียรติ คนที่ทำงานร่วมกัน คือปริสัญญา

๗. บุคคลัญญา คือ รู้จักคน รู้จักใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ให้เหมาะสมกับหน้าที่ การเลือกใช้คนก็สำคัญไม่แพ้กัน และการคบค้าสมาคมกับคนก็สำคัญ “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบันพิท บันพิทพาลพาไปหาผล อะเสวนะ จะ พาลันนัง ปัณฑิตานัญจะ เสวนา ปูชา จะ ปูชนียานัง ตรงนี้เลย บทแรกรเวลาที่พระท่านสวดต่อจาก นะโม ตั้งสะ คือ มงคลสูตร อะเสวนะ จะ พาลันนัง ปัณฑิตานัญจะ เสวนา ปูชา จะ ปูชนียานัง ตรงนี้แหลกคือ บุคคลัญญา การรู้จักใช้คนนี้เป็นสิ่งสำคัญ คบคนดีแน่นอนว่า ผลประโยชน์ย่อมเกิด นึกถึงพระเจ้าอชาตศัตรู พระราหอรส ในพระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าพิมพิสารเป็นกษัตริย์ พระองค์แรกที่นับถือพระพุทธศาสนา เป็นไตรสรณะ แม่ดูงตาเห็นธรรมเป็นพระโสดาบัน พระเจ้าพิมพิสารมีอรสหลายพระองค์ แต่ที่ปรากฏขัดเจนคือพระเจ้าอชาตศัตรู วันที่พระเหลือของพระเจ้าพิมพิสาร ทรงตั้งพระครรภ์ คลังแสงเกิดระเบิดขึ้น โทรศัตราชรังทำนายว่าเด็กที่จะมาถูกวันนี้ในครรภ์ของพระเหลือนั้น เกิดมาเพื่อทำร้ายพ่อ เกิดมาเพื่อฆ่าพ่อ ขอให้พระองค์รับกำจัดเสียก่อนที่จะประสูติอกมา แต่หัวอกผู้เป็นพ่อ ย้อมทำไม่ลง ช้ำก็ถูก จะเชือดจะเขียนยังไงก็ไม่ขาด เพราะนั้นคือลูกของเรา เราจะสอนลูกเราให้เป็นคนดี ก็เลยแก้เคล็ดด้วยการตั้งพระนามพระราหอรสว่า อชาตศัตรู แปลว่า ผู้ไม่เป็นศัตรูของใคร เกิดมาไม่เป็นศัตรูของพ่อ พระเจ้าพิมพิสารทรงเลี้ยงดูพระราหอรสจนเติบใหญ่ ต่อมาราหอรสก็ไปคบค้าสมาคมกับพระรูปหนึ่ง คือพระเทวทัต พระเทวทัตน์นั้นมีศักดินามเป็นญาติกับพระพุทธเจ้า แต่พระเทวทัตถูกมิจฉาทิภูมิครอบจักรวาลโดยตลอด เพราะไม่มีตาทั้ง ๗ พระเทวทัตหวังจะโคนล้มพระพุทธเจ้าแล้ว พระเทวทัตเกียรติไม่ล้มเลิกที่จะโคนล้มพระพุทธเจ้า จึงได้ยึดมือ พระเจ้าอชาตศัตรูโดยวางแผนไว้ร่วมกัน ให้พระเจ้าอชาตศัตรูลอบปลงพระชนม์พระบิดา ซึ่งในที่สุดพระเจ้า อชาตศัตรูก็หลงเขื่อและปลงพระชนม์พระบิดา พระเจ้าพิมพิสารก็สิ้นลมด้วยพระราหอรสของตัวเอง นี้คือ บุคคลัญญา การรู้จักคน รู้จักเลือกคบคน ต่อมาราหอราห์สก็ได้สำนักผิดที่ไปทำปีตุชาต ฆ่าพ่อตัวเอง และหันมาอุปถัมภ์ค้าจุนพระพุทธศาสนา รับการสังคายนากรังท์ ๑ จนทำให้พระพุทธศาสนาสืบทอดกันมา จนถึงทุกวันนี้ เป็นอนิสัยส่วนของพระเจ้าอชาตศัตรูที่สำนักผิดในการปีตุชาตฆ่าพ่อ พุทธองค์ตรัสว่าถ้าพระเจ้า อชาตศัตรูไม่ทำปีตุชาตฆ่าพ่อตัวเองไม่หลงผิดเพราะคบคนผิด พระอโรสองค์นี้จะได้ดวงตาเห็นธรรมเป็น พระอริยบุคคลในศาสนา แต่พระทำปีตุชาตโดยต้องวนเวียนวัฏจักร สุดท้ายราหอรสของพระองค์ก็มาฆ่าพระองค์เอง เพาะบุคคลัญญา ฉะนั้นแล้ว คบคนเข่นเรียบมเป็นคนเข่นนั้น ดังนั้นถ้าเรารอยากจะเจริญไปด้วยกันเราต้อง เลือกคบคนดีไปด้วยกันพัฒนาจิตไปด้วยกัน

วันนี้อัตมาก็ได้ฝากตากัน ๗ ดวง รวมกับดวงดาวภายนอกของพวกเรามี ๘ ดวง ขอน้อมนำบุญกับโยมทั้งหลายทั้งปวงที่ได้สรสร้างกิจกรรมทำให้เกิดขึ้น รวมความที่อัตมาได้พูดไปในวันนี้ เรียกว่า สัปปุริสรธรรม ธรรมของคนดีมี ๗ ข้อ ๑. รู้จักเหตุ ๒. รู้จักผล ๓. รู้จักตน ๔. รู้จักระมาณ ๕. รู้จักกาลเวลา ๖. รู้จักขุมชน ๗. รู้จักเลือกคบคน ก็ฝากไว้ในวันนี้

สุดท้ายอตามภาพในนามของพระพุทธศาสนา ก็ขออนุโมทนาบัพท่านรองอธิบดี ตลอดถึงเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกท่านบุคลากรทุกท่าน ที่สรรสร้างในคุณงามความดี ขอเดชะพระบารมีแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เดชะบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเหล่าเทพเทวท้อ อารักษายังมณฑลสถานกรรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแห่งนี้ ขอได้โปรดรับทราบและอนุโมทนาบุญ กับพวกราบทุกคนทุกท่าน และขอให้เป็นบารมีอันยิ่งใหญ่ สนับสนุนให้ทุกคนทุกท่าน เจริญด้วยสวัสดิ์พิพัฒมงคล ให้มีความสมบูรณ์พูลในสิ่งอันเพียงประทานฯ เจริญตัวยั่งยืนพิช沛ชัย ๔ ประการ อายุขอให้มีอายุร้อยกาลฝัน วรรณะล้านเลือดเลิศประเสริฐศรี สุขทุกทิพาราตรี พลະดีเยี่ยมยอดตลอดกาล เมื่อันกันทุกคนทุกท่านเทอญ...

ผู้ถอดเทป : นายพอลสินธ์ โนนสูง